

hart Skjøn og uden nogen Burbering af de enkelte Momenter, hvoraf denne Skat bestaaer. Det er derfor, at jeg troer, at Lovgivningsmagten burde træde til og foreskrive disse Regler for den. En af de væsentligste Bestanddele af Formue- og Leiligheds-skatten er Formuen, og jeg troer ikke, at der vil være nogen Uenighed om, at Formuen spiller en temmelig bethdelig Rolle med Hensyn til Vedkommendes Gyne til at betale Skat. I det foreliggende Lovforslag spiller Formuen derimod ingen saavelst Rolle; den Formuende og den Uformuende betale lige megen Skat. Jeg har engang tidligere under en Krigsskatslovs Behandling her i Salen anført et Exempel for at paavise det Ubillige heri, og jeg skal tillade mig nu at anføre det igjen. Dengang da hiin Krigsskatslov blev bevilget, blev den ikke underkastet nogen omfattende Behandling i Landstinget, fordi den først kom herind i de sidste Dage i Sessionen, og der saaledes ikke var Tid dertil, medens man dog maatte erkende det for paatrængende nødvendigt at faae Skatten tilveiebragt. Det Exempel, jeg dengang anførte og her vil fremdrage igjen, forudsatte en Haandværksmand, som ved sit Arbeide, ved Slid og Stræb, kunde tilveiebringe en Indtægt af 400 Rb., og en Capitalist, som eiede 10,000 Rb., og som altsaa uden at have det mindste Besvær havde en Indtægt af 400 Rb. Efter nærværende Lovforslag ville disse to Indtægter blive accurat eens beskattede, men jeg troer, at det maa ligge nær, at dette ikke er rigtigt. Jeg veed vel, at man kan sige, at Indtægten dog er den samme; men der er efter min Mening alligevel en ikke ringe Forskjel, thi, medens Capitalisten beholder sin Formue aldeles ubeskæaret, saalænge han lever, har denne samme Indtægt, hvad enten han er syg eller rask, og endnu besidder sin Capital urørt, selv naar han er bleven en gammel Mand, vil derimod Haandværksmandens Capital — hans Capital er hans Arbeidskraft — efterhaanden forringes. Efter min Mening bør derfor Formuen tages i Betragtning og beskattes for sig selv. I nogen meget høi Grad vil det ikke kunne stee, det indrømmer jeg, men Formuen bør dog i Reglen have saamegen Betydning, at den kommer i Betragtning for sig. Man kunde saaledes f. Ex. beskattede den

med $\frac{1}{2}$ eller i det Høieste 1 pro mille. Jeg sætter nu, at den blev beskattet med $\frac{1}{2}$ pro mille for sig, saa vilde det kun blive 5 Rb., som hiin Capitalist med de 10,000 Rb. kom til at svare mere end Haandværksmanden, og, see vi hen til, at Capitalisten, der har sine Renten aldeles sikke, kan indrette sin Huusholdning derefter, idet han veed bestemt, naar hans Indtægt indkommer, saa troer jeg, at de Fleste ville indrømme mig, at han nok vil kunne svare disse 5 Rb. mere i Skat. — Det næste og væsentligste Moment ved Formue- og Leiligheds-skatten er Indtægten. Har en Mand en god Indtægt, vil han i Reglen ogsaa have god Leilighed til at betale Skat, og omvendt. Efter min Formening bør Indtægten derfor beskattes forskjelligt efter sin Størrelse. Der maa vel være en Grændse i saa Henseende, men efter min Mening maa den rigtignok sættes paa ganske andre Steder end der, hvor det foreliggende Lovforslag har sat den. Lovforslaget gaer nemlig vel ogsaa ud fra, at Indtægten bør beskattes forskjelligt, men kun, naar den er under 600 Rb. i Kjøbstæderne, under 500 Rb. paa Landet og under 1,200 Rb. i Kjøbenhavn. Men derved tages der efter min Mening ikke det Hensyn til den større eller mindre Indtægt, som der bør tages. Jeg skal ogsaa med Hensyn hertil tillade mig at anføre et Exempel, som vistnok navnlig de Herrer Medlemmer fra Landet ville indrømme er rigtigt. Jeg sætter, at der er to Gaardmænd, af hvilke hver have en Gaard paa 10 Tønder Hartkorn; deres Jorders Beskaffenhed og deres Jordbrug ere omtrent lige, deres Familieforhold ere ganske de samme, deres hele Stilling, Dannelse, Oplysning, kort sagt alle deres Forhold ere ligeledes de samme; der er kun een Forskjel, og det er den, at den Ene besidder sin Gaard gjælbefrit, medens den Anden har en Gjælb af 10,000 Rb. Jeg sætter nu, at Indtægten af hver af disse to Eieendomme er 1,200 Rb. Efter det foreliggende Lovforslag skal der saa med Hensyn til Skatteansættelsen fra den Indtægt, som Den har, der har de 10,000 Rb.'s Gjælb, drages Renten af denne Gjælb, som jeg antager, at han forrenter med 4 pCt.; han faaer altsaa en Skatteindtægt af 800 Rb., medens den Anden